

[Ingerlise Koefoed]

ordførere, men jeg vil da også godt takke fru Marianne Jelved for, at der i hvert fald var nogle af punkterne, som hun syntes der var noget positivt ved.

Lad mig starte med det, som vi altid får skudt i skoene: at vi bare stiller forslag uden at gøre rede for, hvor pengene skal komme fra.

For det første vil jeg sige, at det er jo ikke sikkert, at vi i SF deler den indstilling til økonomisk planlægning, som man er tvunget ind i her i Folketinget. Det er ikke sikkert, at vi tænker sådan, at penge til en udvidelse i ét område absolut skal findes et andet sted inden for det samme område. Sådan tænker regeringen, og med den tankegang gør man alt arbejdet herinde så snævert, så perspektivløst, så helt uden langsigtet planlægning, at det en gang imellem kan være ulideligt.

Man kunne jo forestille sig, at hvis man gjorde mere, end man gør i dag, f.eks. for børnenes kulturaktiviteter – og børnene elsker alle her i Folketinget, dem vil de altid gøre noget for, undtagen når det kommer til stykket – ville man i løbet af nogle år kunne spare nogle penge på socialbudgettet, f.eks. på kriminalbudgettet, som hr. Jørgen Tved sagde.

Man kunne også forestille sig, at Folketinget, når det drejede sig om f.eks. at lave et statslotto, ikke bare sagde: Statslotto, det er idræt. Hvad med at øremærke nogle af de penge, som man vel nu får ind på sit statslotto, og bruge dem til at sætte nogle nye aktiviteter i gang for børn? Hvad med at prøve at tænke på den led?

At vi har fremsat dette forslag skyldes, at vi ønsker ved enhver lejlighed at gøre børnene synlige i Folketinget. Vi ønsker at gøre børnenes krav på en positiv særbehandling synligt. Vi har ikke med dette forslag på nogen måde sagt, at vi kan løse alle problemer i samfundet, at vi kan løse alle problemer i børnenes liv, men vi tror på, at hvis man giver børn mulighed for kreativitet, for aktivitet, for at deltage i og være med til at skabe deres egen hverdag og deres eget liv, så får man skabt en selvtillid, en selvspekt og en optagethed hos nogle børn, der gør, at de, når de bliver større, kan være med til at ændre på nogle af alle de forkerte ting, der i dag forhindrer mange af dem i at udfolde sig og deltage i de aktiviteter, som de ikke alene har behov for, men som de også har krav på.

Vi ved også godt, at der findes et 7-punkts-program og et 10-punkts-program, og det er

helt i orden, at de findes. Dette forslag er heller ikke fremsat som et forslag om noget helt enestående, noget helt enkeltstående, men – som der står i bemærkningerne – som et forsøg på at supplere andre eksisterende forslag, som et forsøg på at gøre opmærksom på, at der var nogle ting, som man også her kunne støtte, også her kunne være opmærksom på.

Kulturministeren siger, at vedrørende mange af disse ting er man allerede i gang med forsøgsordninger eller undersøgelsesvirksomhed, og jeg vil godt sige, at jeg har meget stor respekt for det arbejde, som arbejdsgruppen for børn og kultur udfører og har udført i de senere år, men jeg synes, det er ynkeligt, når f.eks. vores forslag om at være særlig opmærksom på børnelitteratur og på forsøg inden for børnelitteratur kan blive afvist med, at man i de sidste år har lavet nogle forsøg inden for arbejdsgruppen, som man nu snart skal til at vurdere. Man har lavet nogle udmærkede ting. Men har man lavet nok? Har man en mulighed for at fortsætte arbejdet? Nej, det er ikke sikkert i hvert fald, og det er bl.a. det, vi gerne vil give mulighed for.

Jeg synes også, det er for dårligt, når man kan sige om vores forslag om, at der skal gives støtte til børneaktiviteter i lokalområder – vi har gjort opmærksom på, at det især skal være i de områder, hvor der sker alt for lidt for børn –: Jamen vi har jo bevilget 200.000 kr. til børns egne projekter. Man henviser til biblioteksloven, når vi taler om kulturelle samråd for børn. De har lov til at lave sekretariater, siger man. Ja vist har de da lov til at lave sekretariater, men de er gået over til bloktilskud, og de har ingen støtte til den sekretariatsvirksomhed. Hvem af dem vil mon i dag optage en ny sekretariatsvirksomhed for et bestemt område? Jeg tvivler på, at nogen vil.

I det hele taget synes jeg, at kulturministeren har en vis trang til med hensyn til alle de forslag, SF fremsætter, at henvise til, at sådan noget sker i forvejen, og gøre det på en måde, som om det skete i overmåde stor målestok.

Vi havde forleden dag et forslag om nogle penge til udvikling af bøger for psykisk udviklingshæmmede, og vi hørte om alt det, der var i gang. Vi har spurgt i udvalget, og alt det, der var i gang, var tre eller fire bøger, der var udkommet i de senere år, og støtte til enkelte andre projekter. Vi fik også at vide, at der ville kom-